

Bryssel den 13 maj 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

NOT

---

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Hur förena en utveckling som är inriktad på gemensamma mål med ett större hänsynstagande till lösningar som utvecklats av lokala aktörer så att man bättre kan hantera situationen? = Diskussion

---

Vid det möte i allmänna rådet den 2 juni 2022 som kommer att ägnas åt sammanhållningspolitiken uppmanas ministrarna med ansvar för sammanhållningspolitiken att – på grundval av det bifogade dokumentet från ordförandeskapet – diskutera hur man kan förena en utveckling som är inriktad på gemensamma mål med ett större hänsynstagande till lösningar som utvecklats av lokala aktörer så att man bättre kan hantera situationen.

Allmänna rådet (sammanhållningspolitik) den 2 juni 2022**Diskussionsunderlag**

Europeiska unionens motto – ”Förenade i mångfalden” – har aldrig varit så aktuellt som nu, när de dramatiska händelserna vid våra gränser har påmint oss om i hur hög grad freden fortfarande är ett av Europeiska unionens centrala och grundläggande mål. Erkännandet av vår unions kulturella och språkliga rikedom går hand i hand med erkännandet av dess regioners och lokala och regionala myndigheters mångfald. I en värld där vi står inför följderna av stora klimatmässiga, digitala och sociala omställningar är det just dessa olika aspekter av vårt gemensamma färdnearv och dessas harmoniska och balanserade utveckling som gör att vi tillsammans är starkare.

Den europeiska sammanhållningspolitiken utgör sedan upprättandet utgångspunkten för de med varandra förbundna målen utveckling och tillväxt, så att man kan i högre grad kan eftersträva en hållbar utveckling, minska riskerna för spänningar på grund av alltför stora skillnader samt förbättra alla européers livskvalitet.

I den senaste sammanhållningsrapporten bekräftas det att konvergensen mellan medlemsstaterna och mellan unionens regioner ökar och att unionens utvecklingsnivå har förbättrats.

I rapporten identifieras emellertid även nya utmaningar och risker för sammanhållningen, vilka man bör förbereda sig för redan nu med hjälp av gemensamma strategier och mål, särskilt inför framläggandet av hållbara förslag i följande avseenden:

- Isoleringen av vissa territorier (t.ex. på landsbygden, i randområden eller i industriell omvandling) och deras befolkningar, som känner sig försummade och utanför den centrala ekonomiska och sociala utvecklingen, vilket späder på missnöjet i dessa områden.

- De svårigheter som har drabbat flera regioner vilka – trots det stöd som de får – stagnerar eller t.o.m. går tillbaka från sin utvecklingsnivå i förhållande till genomsnittet i Europa och har problem med att få till stånd en hållbar utveckling. Dessa utvecklingsproblem förekommer i samtliga geografiska områden inom unionen och på alla utvecklingsnivåer.

Dessa konstateranden leder även till ett ifrågasättande av

- giltigheten efter 2027 av de metoder som sedan tre programgenerationer används för att främja dessa regioners utveckling samt
- sättet att anpassa sammanhållningspolitikens prioriteringar, så att territorierna kan ta hänsyn till sina egna behov och beakta sin inneboende utvecklingskapacitet, vilken inte är och inte behöver vara densamma i hela Europeiska unionen.

På grundval av dessa konstateranden föreslår ordförandeskapet att man även ska diskutera följande fråga:

Bör man ompröva metoden?

I Europas regionalpolitik fastställs gemensamma europeiska riktlinjer för samtliga regioner, oberoende av deras särdrag. Det är emellertid allmänt vedertaget att det är de lokala aktörerna som är bäst skickade att identifiera regionernas behov och att olika situationer kräver olika åtgärder (*one size does not fit all*).

Hur kan man alltså förena en utveckling som är inriktad på gemensamma mål med större differentiering för att beakta heterogena utgångslägen?

Hur kan man förenkla politikens genomförande samtidigt som man bibehåller lokala aktörers egenansvar och partnerskapsprincipen, så att man främjar olika utvecklingsbanor som konvergerar mot uppnåendet av Europas övergripande strategiska riktlinjer?